

РЕШЕНИЕ

№ 3395

гр. София, 25.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **455** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по повод Решение № 445/14.01.21 г. по адм. дело № 8830/2020 г. на ВАС, с което е отменено решение № 1647/06.03.20 г. по адм. дело № 14122/2019 г. на АССГ, а делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав при съблюдаване на мотивите в Решението на ВАС.

Административно дело № 455/21 г. е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: 4000 П., [улица], представлявано от Щ. Р. – юриконсулт, против Решение № Ж-668/02. 12. 2019 г на КЕВР, с което жалбоподателят е задължен в едномесечен срок от получаване на Решение № Ж-668/02. 12. 2019 г на КЕВР да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от З., за присъединяване на обект: „Ф. с инсталирана мощност до 30 kWp“, заявена за изграждане по чл. 24, т. 1 от З. в имот с идентификатор 46658.141.395 по КККР на землището в [населено място], [община], за който присъединяването е отказано с писмо с изх. № 8317739/15.08.2019 г. от [фирма], а в едномесечен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

С жалбата се иска съдът да отмени решението като постановено при съществено противоречие с материалноправни разпоредби на Закона за енергията от

възобновяеми източници (З.), законите и подзаконовите нормативни актове в областта на устройството на територията и практиката на Върховния административен съд (ВАС).

Жалбоподателят [фирма], чрез ЮРК. Щ. Р., редовно призован, представлява се от юрк. Р.. Счита, че е доказано основното твърдение, че тази процедура не отговаря на изискванията на чл.24, т.1 от З.. От приложените по преписката доказателства ставало ясно, че трайното предназначение на територия е земеделска, както и от приетото в днешното съдебно заседание заключение на вещото лице. Моли решението на КЕВР да бъде отменено. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк. Н., който моли жалбата да бъде оставена без уважение. Моли да бъде постановен съдебен акт, с който да бъде потвърдено решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Счита, че са събрани достатъчно доказателства, че имотът отговаря на заложените от закона изисквания. Същият безспорно е урбанизиран в територия със статут на урбанизиране. Изслушаното в съдебно заседание заключение не противоречи на събраните в хода на производството доказателства. Моли за срок за писмени бележки. Претендира разноски.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, не изпраща представител.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Със Заявление за проучване № 8317739/02.07.2019 г., „А.“- О. е поискало определяне на условията за присъединяване на Ф. до 30 kW, за изграждане при условията на чл. 24, т. 1 от З. в ПИ с идентификатор 46658.141.395 по КККР на землището на [населено място], общ. Ч.. Към заявлението е приложен Нотариален акт № 28, том 5, рег. № 2931, дело № 791 от 2015 г., съгласно който заявителят е закупил правото на собственост върху следните недвижими имоти : ремонтна работилница в строеж, находяща се в [населено място], общ. Ч., обл. Стара З., с инв. № 350, с площ съгласно скица и данъчна оценка 460 кв.м, а съгласно нот. акт 432 кв.м и навес, находящ се в [населено място], общ. Ч., обл. Стара З., с инв. № 337 с площ съгласно скица и данъчна оценка 336 кв.м, а съгласно нот. акт 320 кв.м, построени в имот № 141031, с начин на трайно ползване: Стопански двор, представляващ частна държавна собственост с площ от 2.235 кв.м.

С писмо изх. № 8317739-1/12.07.2019 г., ЕР Юг е поискало от „А.“- О.- [населено място] да представи в 30 дневен срок от връчване на писмото, допълнителна информация и/или документи, а именно удостоверение, от което да е видно, че имотът се намира в строителните граници на населеното място по смисъла на §5, т.6 от ДР на ЗУТ. Указано е на заявителя, че в случай на непредставяне в дадения срок на указаната информация и документи, процедурата по присъединяване на обекта ще бъде прекратена, на основание чл. 52, ал. 7 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната

или към разпределителните електрически мрежи.

Не са представени доказателства за датата на връчване на писмо изх. № 8317739-1/12.07.2019г. на „А.“- О.- [населено място], нито дали последният е представил допълнително доказателства.

С писмо изх. № 8317739/15.08.2019г. на ЕР Юг, „А.“- О.- [населено място] е уведомено, че е прекратена процедурата по присъединяване на обект: „Фотоволтаична електрическа централа (Ф.) с инсталирана мощност до 30 kWp“, в имот с идентификатор 46658.141.395 по КККР на землището на [населено място], общ. Ч., по следните причини : Имотът попада извън строителните граници на населеното място по смисъла на §5, т.6 от ДР на ЗУТ, съответно не са изпълнени изискванията на чл.24, ал.1 от З..

„А.“- О.- [населено място] е оспорило прекратяването на процедурата с писмо изх. № 8317739/15.08.2019г. на ЕР Юг пред електроразпределителното дружество с жалба от 02.09.2019г., като към жалбата е приложило : Постановление за възлагане на недвижим имот от 08.12.2014г. на ЧСИ, становище на Главен архитект на [община] от 07.08.2019г., че спорният имот се намира в стопански двор, извън строителните граници на [населено място], като територията на стопанския двор има статут на земя със смесено предназначение, т.е. е урбанизирана, както и тълкуване на понятието „Урбанизирана територия“.

На 10.09.2019г. е изпратен отговор на жалбата на „А.“- О.- [населено място] с ново писмо изх. № 32523-1-8/10.09.2019г. на ЕР Юг, с което се поддържа становището, че ПИ с идентификатор 46658.141.395 по КККР на землището на [населено място], общ. Ч., попада извън строителните граници на населеното място по смисъла на §5, т.6 от ДР на ЗУТ, съответно не са изпълнени изискванията на чл.24, ал.1 от З..

В КЕВР е постъпила жалба от 02.09.2019г. от „А.“- О.- [населено място], срещу писмо изх. № 8317739/15.08.2019г. за прекратяване на процедурата по присъединяване на обект: „Фотоволтаична електрическа централа (Ф.) с инсталирана мощност до 30 kWp“, в имот с идентификатор 46658.141.395 по КККР на землището на [населено място], общ. Ч..

Жалбата е получена в КЕВР и с писмо от 10.09.2019г. на основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 е изпратена до ЕР Юг за извършване на проверка и изпращане в Комисията на становището на дружеството по жалбата заедно с цялата преписка по нея. Такова е постъпило с изх. № 8370-1/19.09.2019г., получено в Комисията на 24.09.2019г., като в становището на ЕР Юг изтъква, че урбанизираната територия включва само имотите в строителните граници на населените места, а имотът на „А.“- О. е извън строителните граници на населеното място по смисъла на §5, т.6 от ДР на ЗУТ, съответно не са изпълнени изискванията на чл.24, ал.1 от З..

С оспореното Решение № 668/02.12.2019г. на КЕВР, на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката във вр. с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ, на "Е. Юг"- ЕАД са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на Решението да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба №6 от 24.02.2014г., глава пета, раздел II , отговарящо на нормативните изисквания на чл.27 от Закона за енергията от възобновяеми източници (З.) на „А.“- О. - [населено място] за присъединяване на обект: „Ф. с инсталирана мощност до 30 kWp“, заявена за изграждане по чл. 24, т. 1 от З. в имот с идентификатор 46658.141.395 по КККР на землището на [населено място], общ. Ч., за който присъединяването е отказано с писмо изх. № 8317739/15.08.2019г. от

ЕР Юг; 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им. За да постанови този резултат Комисията е съобщила следните факти и доказателства: 1. Заявената за изграждане мощност е до 30 kW; 2. Обектът е присъединен към електроразпределителната мрежа; 3. Имотът според КЕВР се намира в урбанизирана територия, следователно са изпълнени изискванията на чл. 24, т. 1 от З.. Направен е извода, че [фирма] не е изпълнило задълженията си като мрежови оператор, произтичащ от ЗЕ, З., Наредба № 6 и притежаваната лицензия и не е издало становище за условията за присъединяване на заявената за изграждане Ф..

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

По искане на оспорващия е допусната, изслушана и приета без оспорване Съдебно - техническа експертиза, която се кредитира изцяло от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката - чл. 10 ЗЕ, а с чл. 22, ал. 1 , т. 1 и т. 2 от ЗЕ на КЕВР е предоставено правомощието да разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. В ал. 7 на посочената разпоредба е предвидено, че процедурата по подаване, разглеждане и доброволното уреждане на споровете се извършва по реда на Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетика (Наредба № 3/2013 г.). В чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 е записано, че неразделна част от лицензията са утвърдените общи условия на договори. Съгласно чл. 75, ал.2, т.1 и т.2 от ЗЕ комисията провежда контрол за спазване на условията по издадените лицензии. Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В съответствие с чл.22, ал.1, т.2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл.60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата- чл. 144 и сл. са спазени- изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (З.), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Жалбоподателят притежава Лицензия за разпределение на електрическата енергия № Л-140-07/13.08.2004г., издадена от ДКЕВР на „Е. България Е.“ – [населено място], праводател на ЕР Юг, според която на лицензианта се дава право да извършва дейността по разпределение на електрическа енергия на обособената територия, описана в приложение №1, както и му въвежда задължение при условията на всеобщо предлагана услуга съгласно ЗЕ да осъществява дейността по разпределение на електрическа енергия през мрежата на територията на лицензията.

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал.1 от ЗЕ, Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 З.“.

Съгласно чл. 87, ал.1 от Наредба № 6 Лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 З., подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (О.) към оператора на съответната разпределителна мрежа. Лицето следва да: 1. е титуляр на

право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени О. върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии; 2. е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. (ал.2)

Според чл. 88, ал.1 от Наредба № 6 Искането за проучване на условията и начина на присъединяване съдържа: 1. наименованието и местонахождението (адреса) на имота/сградата, върху която се предвижда да се изгражда обектът; 2. срока/етапите за изграждане на обекта; 3. инсталираната генерираща мощност на обекта; 4. вида на първичния енергоносител; 5. точен адрес за кореспонденция, телефон, факс, адрес на електронна поща; 6. правно индивидуализиращи белези на лицето. Към искането по ал. 1 се прилагат: 1. документ, удостоверяващ правото на собственост/друго вещно право върху имота/сградата, върху които ще се изгражда О.; 2. договор за наем и нотариално заверено съгласие на собственика на имота/сградата, когато искането се подава от наемател; 3. удостоверение или скица, удостоверяващи, че имотът се намира в урбанизирана територия; 4. описание на техническите данни на основните съоръжения и на О. съгласно изисквания раздел VI. (ал.2)

Съгласно чл. 88, ал.3 от Наредба № 6 Операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, свързана с правилата по чл.83, т.5 от ЗЕ.

Нормата на чл. 83, ал.1, т.5 от ЗЕ предвижда, че устройството и експлоатацията на електроенергийната система се осъществяват съгласно норми, предвидени в правилата за управление на електроразпределителните мрежи, които регламентират правата и задълженията на оператора на електроразпределителната мрежа и присъединените към съответната мрежа лица във връзка с планиране развитието на мрежата, планиране и управление на режима на работа на електроразпределителната мрежа, процедурите по задължителен обмен на данни, реда за оперативно оповестяване и обмен на информация, създаване и изпълнение на местен защитен план и за предоставяне на допълнителни услуги, условията и реда за достъп до електроразпределителните мрежи, за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи, включително приоритетите за достъп и диспечерско управление, за нормите за сигурност и качество на снабдяването с електрическа енергия, пренасяна през електроразпределителните мрежи, и предоставяните услуги.

Съгласно чл. 91, ал.1 от Наредба № 6 Операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането.

В случая „А.“- О. е подало на 02.07.2019г. искане за проучване на условията за присъединяване на Ф. до 30 kWp, предвидена за изграждане в собствен имот ПИ с идентификатор 46658.141.395 по КККР на землището на [населено място], общ. Ч., обл. Стара З., заявена за изграждане при условията на чл. 24, т. 1 от З.. З. е посочил данни съгласно чл. 88, ал.1 от Наредба № 6. Приложил е документ, с който удостоверява правото си на собственост, както и че имотът се намира в урбанизирана територия и обектът е присъединен към електроразпределителната мрежа. Изпълнени са изискванията на чл. 88, ал. 2

от Наредба № 6 при подаване на заявлението за проучване. От представените документи за собственост: нотариален акт № 28, том 5, рег. № 2931, дело № 791 от 2015г., Постановление за възлагане на недвижим имот от 08.12.2014г. на ЧСИ, Договор за покупко-продажба на недвижим имот – земя частна държавна собственост по чл. 27, ал.6 от ЗСПЗЗ от 02.03.2018г. и скица №15-477437/31.05.2019г., издадена от СГКК Стара З., се установява, че именно „А.“- О. е собственик на ПИ с идентификатор 46658.141.395 по КККР на землището на [населено място], с площ 4847 кв.м.

Относно статута на земята, съдът счита, че жалбоподателят правилно тълкува понятието „урбанизирана територия“. Разпоредбата на чл. 24, т. 1 З. въвежда конкретно изискване към вида територия, в която се намира имотът, към самия имот и предвидения за него начин на трайно ползване.

В чл. 7 ЗУТ се класифицират териториите, съобразно основното им предназначение, а в чл. 8 и чл. 9 ЗУТ се класифицират поземлените имоти, отново съобразно предназначението им. При това в чл. 8 ЗУТ са посечени тези от тях, които попадат в обхвата на подробните устройствени планове, а в чл. 9 ЗУТ - тези, за които няма такива планове. В последния случай предназначението на имота до влизане в сила на устройствен план, се определя от фактическото му ползване. Наистина в случая ПИ е с начин на трайно ползване „За стопански двор“ (видно от Скицата), това обаче по никакъв начин не оказва влияние върху територията, която се намира извън строителните граници на [населено място] и следователно не отговаря на основното изискване, за да се счита за урбанизирана територия, пак според Скицата начинът на трайно ползване на територията е „Земеделска“ Нещо повече, както Комисията сама е установила, видно от Становището, същият се намира в землището на [населено място], което по дефиниция (вж. §5, т. 6 ДР на ЗУТ) е неурбанизирана територия, тоест намира се извън границите на населеното място. Границите на териториите за населени места и селищни образувания, земеделските територии и други видове територии се определя с общ устройствен план ОУП или с околоръстен полигон, когато няма приет ОУП по реда на отменения Закон за териториалното и селищно устройство (чл. 106 ЗУТ). Доколкото в множество общини няма приет и действащ ОУП, поради различни причини от правно-техническо и икономическо естество, местоположението и границите (включително част) на териториите на населените места е възможно да бъде предвидено в ПУП, който обхваща цялото населено място и/или землището му или цялото селищно образувание и изпълнява ролята на ОУП (чл. 109, ал. 2, пред. последно ЗУТ). Също така в чл. 4 Наредба № 7 от 22.12.2003 г. е посочено, че границите на отделните територии по чл. 7 ЗУТ се определят в съответствие с предвиждането на одобрена устройствена схема или одообен устройствен план в обхвата на множество поземлени имоти със сходни характеристики Устройството и застрояването на отделни поземлени имоти или групи от имот/ извън границите на населените места и селищните образувания се определя с ОУП по чл. 105 ЗУТ, а когато такъв не е приет - с ПУП за конкретния имот/имоти по чл. 109 или чл. 111 ЗУТ (чл. 45 Наредба № 7 от 22.12.2003 г.) Според действащото законодателство на Републиката, строителните граници на населеното място се разширяват с ОУП или план за регулация и застрояване,

който се приема по реда на чл. 124 и сл. ЗУТ, след промяна предназначението на цялата територия, засегната от плана с процедура по чл. 20 и чл. 20а от Закона за опазване на земеделските земи, по инициатива на кмета на съответната община и след влизане в сила на актове по Закона за опазване на околната среда и Закона за биологичното разнообразие. Към настоящия момент такава процедура по разширяване на строителните граници и конкретно включване на имота на жалбоподателя в регулацията на населеното място не е провеждана и няма никакви доказателства, които да подкрепят обратната теза.

От изложеното по-горе става ясно, че ПИ, в които е предвидено изграждане на Ф., не попада в територията на населеното място, така както това понятие е дефинирано в § 5, т 6 ДР ЗУТ, съответно същият не е в урбанизирана територия нито по смисъла чл. 7, ал. 1 ЗУТ, нито по смисъла на чл. 24, т. 1 З.. Предназначението на териториите се определя с концепции, схеми за пространствено развитие и устройствени планове (чл. 7, ал. 1 и чл. 10, ал. 1 ЗУТ). Няма спор, че ПИ е с променено предназначение и спрямо него има приложен ПУП, но това не означава, че имотът е включен в строителните граници на населеното място. Това е така поради факта, че ПУП конкретизира устройството и застрояването на териториите на населените места и землищата им, както и на селищните образувания (чл. 108, ал. 1 ЗУТ) и те могат да бъдат разработени за териториите на населени места, части от тях или за отделен имот (чл. 109 ЗУТ) От това следва фактът, че за даден имот е разработен ПУП, не означава автоматично, че този имот попада и в строителните граници на съответното населено място. Територията до устройването ѝ по посочения по-горе ред се определя като неурегулирана, като предназначението на включените в нея поземлени имоти, до влизане в сила на съответните планове, се определя от фактическото им ползване (чл. 9 ЗУТ). Твърдението на регулатора, че поради факта, че за ПИ е разработен ПУП, същият е включен в границите на населеното място и поради това процедурата по присъединяване следва да се подведе под нормата на чл. 24, ал. 1 З. е изцяло неправилен, резултат от правното тълкуване на § 5, т 3 и т. 11 ДР на ЗУТ и не се подкрепя от събраните по делото доказателствата.

В тази връзка е и заключението по изготвената съдебно-техническа експертиза. Вещото лице заявява, че статутът на земята е земеделска. По отношение на втория въпрос е цитирал писмото на Гл.архитект на [община], че територията е земеделска. Тя е към землищните граници, както е показано в приложение. За да е урбанизирана трябва да влезе в границите на ПУП. След като се е запознал с ПУП е установил, че е извън селото. След направените проверки е стигнал до извода, че се води към Земеделския фонд на Поземлената комисия, но за да бъде урбанизирана трябва да бъде отписана от Земеделския фонд, а не е извършена нужната процедура по отписване. Това се вижда от Приложение № 3.

При това положение и кредитирайки изцяло заключението на в.л. по делото, съдът намира, че издаденото и атакувано в настоящото производство решение е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени. С оглед

характера на спора - преписката трябва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

С оглед изхода на спора, на основание чл.143 и чл.144 от АПК, във връзка с чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, а не както е поискано в размер на 200,00лв., тъй като в хода на производството не са извършени сложни процесуални действия, 1465,50 лв. разноски за експертиза и държавна такса в размер на 50 лв. или общо 1615,50 лв.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: 4000 П., [улица], представлявано от Щ. Р. – юрисконсулт, Решение № Ж-668/02. 12. 2019 г на КЕВР, с което жалбоподателят е задължен в едноседмичен срок от получаване на Решение № Ж-668/02. 12. 2019 г на КЕВР да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Г лава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от З. на [фирма] за присъединяване на обект: „Ф. с инсталирана мощност до 30 kWp“, заявена за изграждане по чл. 24, т. 1 от З. в имот с идентификатор 46658.141.395 по КККР на землището в [населено място], [община], за който присъединяването е отказано с писмо с изх. № 8317739/15.08.2019 г. от [фирма], а в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА КЕВР, да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: 4000 П., [улица], представлявано от Щ. Р. – юрисконсулт, сумата в размер на 1615,50 /хиляда шестстотин и петнадесет лева и петдесет стотинки/ лв., представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: